

A sötétségből a világosságra

Lekció: Zsolt 27/Textus: Ef. 5,1-14

2014. 05. 25.

Bevezetés

Sötétségből a világosságra. Aki átélte már, mit jelent valamit bevallani, kimondani, láthatóvá tenni beismerni, az tudja mi ez. Mit jelent, mikor nem kiderül valami, hanem az ember maga lép a világosságra és vallja be: elrontottam valamit, vétkeztem, mulasztottam. Felszabadító és fájdalmas egyszerre. De legalább világos a helyzet. A világosság fájdalmas és őszinte. A valóság kendőzetlen, az, ami.

Pál a felnőtt gyülekezetnek szóló tanításában a levél vége felé hozza ezt a képet, amit először ízelegessünk kicsit. A felnőtt, érett ember, a felnőtt gyülekezet képes és szabad is erre egyben: világosságban járni. Igazat mondani. Egyenesnek lenni. Nem mutatni többet magunkról, mint akik vagyunk. De kevesebbet sem...

Mert hogy Isten szeretett gyermekei vagyunk- kezdi az apostol. Az a gyermek, aki megingathatatlanul biztos szülei szeretetében, teljesen szabad. Mert biztonságban van és tudja kihez tartozik. És mivel tudja, kihez tartozik, tudja, hogy ki is ő valójában.

1. Világosság fiai – engedetlenség fiai

Az apostol a felolvasott szakaszban beszél a világosság fiairól és az engedetlenség fiairól. Két típusú ember, aki két típusú közösséget alkot. Világosság és sötétség, engedelmesség és engedetlenség. Jók és rosszak. Tedd fel magadnak a kérdést: melyikkel azonosulsz legkönnyebben? Melyik csoportba helyezed magadat most? Lehet, hogy jónak, vagy épp rossznak tartod magadat. Esetleg nem tudod megkülönböztetni, mert tapasztalod magadban ezt is azt is: jót és rosszat, engedelmességet és engedetlenséget egyaránt.

Fontos már az elején látnunk, hogy itt kétféle hatásról, kétféle lelkületről, kétféle életvitelről van szó. nem jobb és rosszabb emberekről, minőségekről és a selejtről. A világban lévő emberek „minőségileg” nem rosszabbak vagy jobbak egymásnál, bár sok mindenben különbözőek. A különbözőségeket pedig az ember minősíti, sorrendet állít fel és kategorizálja. Így működnek az előítéletek.

A világosság gyermekei és az engedetlenség fiai abban különböznek egymástól, hogy az előbbieket megragadta Krisztus szeretete és Istent imádják, utóbbiak pedig bálványimádók. Ez a lényeg. Mindenki függ valamitől, mindenki imád valakit, aki/ami hatással lesz az életére. Egyszerű és talán nem is gondolnánk, de ez van leginkább hatással ránk. Ebből következik az erkölcsös vagy épp erkölcstelen életvitel, rendezett vagy épp rendezetlen kapcsolatok, a stabil vagy instabil személyiség, stb.

Fontos két dolgot tisztázni, mielőtt az Ige további üzeneteit boncolgatjuk:

1. Mi mindannyian az engedetlenség fiai vagyunk/voltunk. Az Istentől elszakadtság mélyen bennünk van/volt. Ha tehát már keresztyén vagy, nem gondolhatod többnek, jobbnak magadat. Emlékezz, honnan jöttél. Emlékezz, milyen a bálványimádás. Azt gondolom, egy rendkívül reménytelen és kiszolgáltatott dolog. Az embert hajtják a vágyai, ösztönei, a hatalom, a szex, a pénz iránti sóvárgás. És nem talál beteljesülést. Szeretne akár jót tenni, de képtelen rá. Szeretne jó kapcsolatokat talán, de nem tud tartósan ilyenekben élni. Fáj neki más önzése, miközben mag is így él. Próbál erőt meríteni a bálványokból, de mivel azok nem valódi istenek, nem felelnek. Rendkívül magányos és rendkívül kiszolgáltatott, szomorú és reménytelen dolog az engedetlenség fiainak lenni. Persze ez nem tudatosul sok emberben, de mélyen ott van mindenkiben. Ne gondoljuk, hogy ők a party arcok, akik élvezik az életet és biztosan legalább rövid ideig boldogok...

2. A másik dolog, hogy potenciálisan mindenki a világosság gyermeke. Mindenki van vágy a jó iránt, Isten képmására teremtettünk és a vele való kapcsolat vágya megvan az emberben. Istennek van hatalma elérni az Ő szeretetével mindenkit. Aki keresztyén, így lett az: valaki meglátta benne a potenciális keresztyént. Isten először, aztán emberek, akik tudva vagy tudatlanul, de szolgáltak felé. Így tekintsünk magunkra és egymásra: mindenki ott munkált az engedetlenség és mindenkit hív Krisztus szeretete, a világosságban járás. Isten elkötelező szeretete mindenkié Krisztusban!

2. Isten elkötelező szeretete leleplez, erről beszél a felolvasott Igénk. A világosság gyermekeiként fontos világosan látni. Teljes világosság, teljes áttekintés, megértés majd a mennyben lesz, de bizonyos dolgokat tudhatunk, amiket kijelent számunkra az Ige a világról, ezt tartsuk szem előtt.

Arról, hogy mi zajlik a világban, nem kell sokat beszélnem, mert látjuk, tapasztaljuk, érezzük. Távol áll tőlem az olcsó moralizálás, ostromozás. Sokkal inkább szükség van arra, hogy kimondjuk, és világosan lássuk, mi történik – mi vesz körül bennünket.

a. A bálványimádásban, sötétségben élő ember világa tele van bűnökkel, ami nem morális erkölcstelenséget jelent önmagában, hanem olyan dolgokat, amik lealjasítják az életet. Ami rosszat tesz az embernek: magának és másnak is. Ami nem rendeltetésszerű... Ilyenek a paráznaság, a kapzsiság és ezek kísérői, következményei. Minden, amit az Ige felsorol, e kettőre vezethető vissza. A test istenítése, a vágyak féktelen betöltése, a mohóság, az önzés, kizsákmányolás mind mind rombolják az embert. És nem szolgálják a boldogságát. Az üres, megtévesztő beszéd, amivel tele van a világunk rombolja a szó gyógyító erejét és rendeltetését a kapcsolatokban. Abban a reményben vagy hitben élnek mégis milliók eszerint, hogy ez hoz boldogságot. És hogy ez az élet tartalma: ezért

élünk, hiszen egyszer élünk. Mekkora megtévesztés ez, milyen mélyen fosztja meg ez a gondolkodást az embert attól, amire Isten teremtette: hogy felfedezze teremtett voltát és harmóniában éljen a világgal, meglátva Isten elkészített ajándékait.

b. Az élet ellen való bűnökről van szó tulajdonképpen az Igében, amik hosszú távon mind a halálba, pusztulásba és romlásba vezetnek. Kiút pedig egyedül az, ha felismerjük, hogy ez nem jó, nekünk nem jó és feltételezzük, hogy lehet másként is élni!

c. Egy nagyon fontos dologról szeretnék még itt beszélni, arról, hogy hol van a világ? Egyszerű, már mondtuk is: körülvesz, mindenhol ott van, kívül van. A felnőtt keresztyén ember, a felnőtt gyülekezet eljut oda, hogy kimondja Isten világosságában: a helyzet nem ilyen egyszerű. A világ belül van. Bennünk is hat, köztünk is jelen van, mert még ha Krisztus megváltott gyermekei is vagyunk, nem vagyunk tökéletesek. És újra és újra nemet kell mondanunk arra, ami nem szolgálja az életet. Ezt a belső disszonanciát nagyon nehéz elfogadni és sokan nem veszik tudomásul pedig az rosszabb, mert akkor tudattalanul hat ránk és közöttünk. Ember vagy, ezért a világ körülvesz és benned is ott van, de Krisztus gyermekeként nemet mondhatasz rá, és van rá erőd és vannak eszközeid, hogy másként élj.

3. Isten elkötelező szeretete döntésre hív

Ébredj fel - szólít fel az Ige! Ébredj fel és a fenti igazságok fényében vállald, hogy döntéseket kell hoznod. Az érett keresztyén ember és a felnőtt gyülekezet döntéseket hoz, és vállalja azokért a felelősséget. Helyetted senki nem fogja meghozni a megfelelő döntéseket, rajtad kívül nem látja át senki a helyzetedet! Isten segít ebben, de arra hív, hogy te hozz döntést! Miben mutatkozhat ez meg leginkább? (Lehet, hogy Isten ezekben megáldott, megerősített, legyél hálás ezért! Nem egy erkölcsi felelősségre vonás ez a felsorolás, sokkal inkább iránymutatás arra, mire hív Isten, miben mutatkozik meg, hogy a világosság gyermekeként élhetünk).

a. Ne sodródj! Ha megismerted Isten szeretetét Krisztusban és tudod, mit vár Ő tőled, mire hív, akkor ne sodródj a tömeggel. Azért mert valami trend, ne tedd! Ne fogd a körülményekre, hanem állj ellen a körülmények között is. – Az Ige azt mondja, hogy ne vállalj közösséget a sötétség haszontalan cselekedeteiben. Nem kell részt venni benne, nem kell kíváncsiskodni, és tologatni a határokat, hogy milyen is lehet ez vagy az... Fontos, hogy ez ilyen egyszerű, világos és tiszta: ne vállalj közösséget azzal, ami nem helyes Isten szerint.

b. Ne alkalmazkodj! Az alkalmazkodás fontos képesség, nem arról van szó, hogy legyünk rugalmatlanok. Sokkal inkább olyan kompromisszumokról, amikor tudjuk, mi a helyes és mi nem, de nem

akarunk vagy nem tudunk másként tenni. Ezért hosszú távon alkalmazkodunk a helyzethez és mi is azt látjuk jónak, ami nem az! Aki alkalmazkodik, az úgy sodródik, hogy magáévá teszi a világ értékrendjét és megváltozik belső hozzáállása.

c. Ne hárítsd át a felelősséget! Mindenki magáért felelős. A legegyszerűbb körülményeket vagy másokat hibáztatni. Önmagában a hibáztatásnak nincs sok értelme, mert nem visz előre. Önmagad hibáztatása a kárhoztatás útja, ami szintén nem épít. A felelősség felvállalása Isten felé visz, a világosságra lépek vele (ahogy a bevezetőben beszéltem erről). Felszabadít, hogy világosságra hozom felelősségemet, mert lehet világos az is, miben nem én vagyok esetleg a felelős!

Ha szembenézünk azzal, milyen hatás alatt van az ember a világban, akárhol is járunk a hitbeli utunkon, be kell lássuk: magunktól, de még közösen is reménytelen a helyzet. Kegyelemre szorulunk, külső beavatkozásra. Krisztus kegyelmére, aki a megváltásban azt adta, amire szükségünk volt: megoldást, kiutat az értelmetlen életből. Krisztus a példa, aki a világ világosságának nevezi magát (aztán a benne hívőket is). Ő nem sodródott, nem alkalmazkodott, nem hárította másra felelősséget, sőt magára vette azt mindenki helyett! Azért jöhetek a világosságra, mert a világosságban Jézus vár rám. A szembenézés, a világosság nem megsemmisít, hanem megtisztít, felszabadít és életet ad!

Ébredj fel, aki alszol! Támadj fel a halálból, aki halottnak, elveszettnek érzed magad! Krisztus fölragyog neked, vár téged, érted jött el és kegyelméből helyreállítja és napról napja hordozza, megtartja életedet.

A keresztyén élet a szabad fiak felelős élete. A világosság gyümölcsei: jóság, igazság és egyenesség, ítélőképesség, döntésképeség. Ezek jelen lehetnek az életünkben és közösségünkben is. Akik hisztek Jézus Krisztusban, Isten gyermekei vagytok. Legyetek tehát Isten gyermekei! Akik nem követitek még Őt, halljátok meg az Ő hívását, mert vár titeket. Járjatok vele, éljeteztek hitetek szerint Rábízva magatokat. Áradjon Krisztus szeretete, világossága, fénye, egyenessége, a józanság Lelke közénk, egyházunkba, világunkba, társadalmunkba a menny előízeként, ahol teljes világosság és fényesség lesz. Az Úr teljes világossága, a színről-színre látás teljességében. Ez a fény töltse be már most életünket!

Ámen!

Thoma László